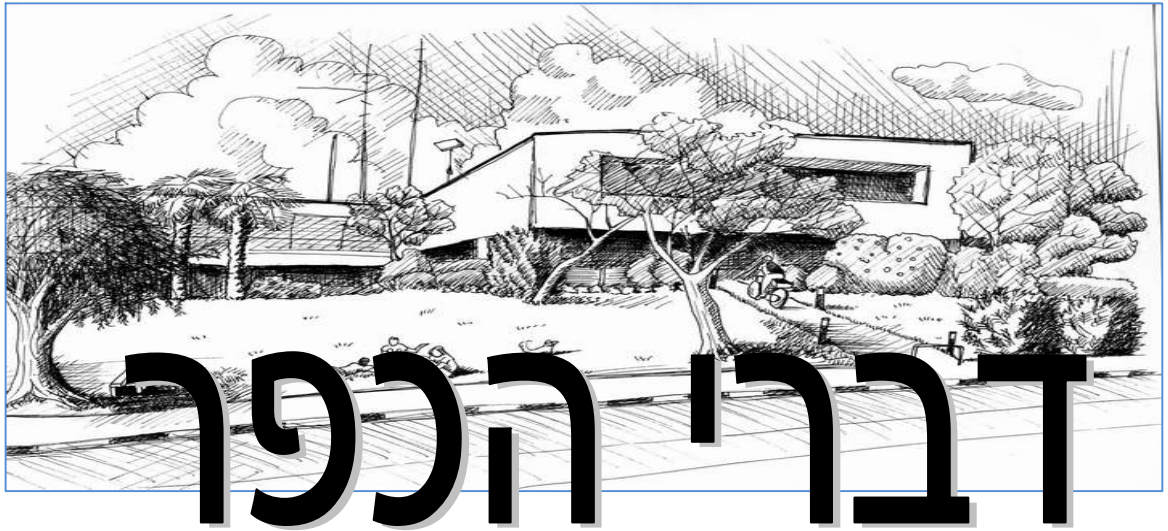




ש'אתָּה הוא יְיָ אֱלֹהֵינוּ,

מִשְׁכַּנְךָ יבִּי הָרוּחַ וּמִזֶּרֶם יְדֵי הַגֶּשֶׁם."



,

גיליון מס. 2124 כ"ה תשרי תשס"ח 24 באוקטובר 2008

כפר הנשיא * עלון פנימי

sachlav@kfar-hanassi.org.il



תודה תודה לכל לכל הבנים הבנים הבנים והבנות והבנות

ב"דברי" האחרון הופיעה רשימה מרגשת של עוזבי הקבוץ, בני ובנות משק שהביעו את אהבתם לכפר הנשיא ואת תודתם עבור חג השישים המדהים / הענק / המופלא (מילים שלי, ואל תמחקו את המיותר), ואף הביעו זאת גם בתרומה לקניית מסך חדש המביט אלינו מחלון הספריה.

מעתה יוכל המסך החדש (בנוסף לצילום בחשאי של מי שבא לגנוב מפתחות מארון סידור התחבורה) להזכיר לנו בכל פעם שאנחנו עומדים לשכוח, כי אכן יש כאן במקום הזה משהו מופלא ומיוחד (מיוחד אפילו יותר מסוף רמת גן, ששם הרי אפשר לעמוד ולהריח שוקולד...).

על כל אלה, ברצוני להזיז את כיוון התודה מלפני שבוע במאה ושמונים מעלות ולומר לכם בני/ות משק שעזבו וממשיכים להיות חלק מהמקום, תודה גדולה. מובן מאליו וכמעט מיותר לציין שברכה זו היא בשם כל החברים.

אסור ואף נפשע יהיה לסיים מבלי לומר תודה מיוחדת ליניב בן יהודה ולשלומית עדר ליפשיץ (שלומפוף) על הרעיון, היוזמה והביצוע – כל הכבוד.



תמיר שפרונג



ימי הולדת

26/10 אוהד דבולט
ירין שטיינר

27/10 לילה הרט
יאיר וולר (נכד ר. כהן)
קמע דיבון
דור גדליסון
טל איסטון (נכד)

28/10 אור אורן

29/10 אלפי סלע

30/10 ויקטור בן רשף
קרני בת (נכדה-פרלסון)

31/10 סיון גליזר (נכד ברור)



ימי נישואין

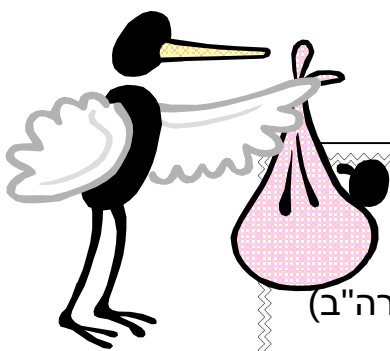
26/10 שלומית והרי ליפשיץ
מיקי ויהודה עדר

27/10 שרונה ודוד מרשיאנו
אביטל ואיסר נוימן

29/10 עמליה וגיל לוין

30/10 פרנקי ופיל גליק

31/10 אור ואמילי אורן



**במזל-טוב
בן נולד**
ליעקב ואסתי קולט (בארה"ב)

נכד לפיליס

נכד לדוד ותרצה

רוב נחת לכל המשפחה המורחבת



פירורי חג סוכות

אמנם גשם של ממש לא היה השבוע, אבל טיפות פה ושם היו ובלוח של מד הגשם כתוב 1.7 מ"מ. אבל מה שכן היה השבוע זה מבול של חדשות ואירועים, ואני שמחה להיות זאת אוספת ומספרת לכם על כל זה.

לפני שנתחיל אני רוצה לתת שתי דקות של זיכרון לאיש היקר נדב שנל ז"ל שנפרד מאיתנו השבוע, והשאיר את כולנו המומים וכואבים. למי שלא מכיר את נדב, אספר שנדב היה מאמן ומורה לשחיה מספר אחד של הגליל העליון. הוא זה שלימד כמעט את כל ילדינו שחיה בשנים האחרונות, תחת שרביטו גדלו וצמחו נמרוד פלמה, שילו אילון, אלמוג כץ ועומרי ג'קסון ועוד המוני המוני ילדים ונוער. נדב לא רק היה מאמן, הוא גם היה איש חינוך ואדם מדהים שידע לחבר בין ספורט, אנושיות וחינוך, והיתה לו נגיעה מדהימה ביצירת קשר עם ילדים. כל מי שהכיר אותו יודע לספר עליו רק טוב. יהיה זיכרו ברוך! ואני מקווה שימצא לו מחליף שיוכל להמשיך את המסורת והאמונה האדירה שהוא השאיר אחריו.

קצת קשה לעבור לנושאים הבאים אבל כמו תמיד גלגל החיים מזמן לנו להמשיך קדימה. את החג פתחנו במפגש חברים במרפסת המועדון החדש, שם נבנתה סוכה קטנה ונחמדה שאירחה את הקהל שהגיע לטכס קצר ונחמד שהיה ליריית הפתיחה של חגיגות סוכות 2008. שרנו, אכלנו ונהיננו ביחד ואחר כך צפינו במצגת המקסימה שהוכנה לחגיגות ה-60.

למחרת למרות מזג האוויר החם, שקיבל את פנינו ירדנו בבקר למנסורה, מי ברגל, מי באופניים או בהסעה שאורגנה למבוגרים שבינינו. במנסורה זכינו לשמוע שוב סיפורים ואגדות על המקום ונודעו לנו עוד המון סיפורים שלא ידענו עד היום. אחרי סיור קצר במקום והסברים מפיהם של טומי וגדי עמית, זכינו לכיבוד קל שכלל כוס תה צמחים מתוק ופיתות על הטאבון עם גבינה וזעתר פרי אירגונים של דנה ואודי אגם.

מנוחה קצרה בצהריים, ולקראת ערב נפגשנו ל"ג'אז בסוכה" בחצר ביתם של דורית ואבי רוזנקרנץ - נהנינו מקערית מרק חם ולחם מרוח בחמאה ודבש. האירוע הזה כבר הפך למסורת רבת שנים ביישובנו, 45 משפחות הכינו מרק, ואין ספק שמגוון המרקים שהגיע לאירוע הזה עומד בסטנדרטים גבוהים מאד, ובסופו של הערב יצאנו כולנו בהרגשת שובע נעימה. באחד הימים ראוי שנאסוף את כל המתכונים ונוציא חוברת, אז מי שמעוניין לקחת את הפרוייקט הנחמד הזה לידי מוזמן ליצור קשר אם המארגנים והמארחים. שוב תודה לכולם ולהתראות בשנה הבאה.

בין לבין יצאו ילדי התלתונים לישוב קידמת צבי שברמת הגולן. שם הם נהנו מפעילות שקשורה לעץ הזית והמסיק והכנת שמן זית, ואילו הנעורים הרחיקו לאיזור חיפה ונהנו מנהיגה תחרותית בקארטינגים, כולם חזרו מחייכים, עליזים ובעיקר שלמים.

בערב יום שישי, הוזמן הציבור לערב שירה רוסי שאורגן על ידי חברי שכונת הצאן. הערב כלל שירה והסברים על השפעת המוזיקה הרוסית על הזמר העברי מפיו של גיורא גודמן בליווי שירה של מיכי נוי ודדי שליווה בנגינת אקורדיון, בל נשכח את החייל הבולשביקי רפי פרנק ששמר בעיקר על הפונץ' והאלכוהול שלא יגיע לידיים צעירות מדי.

למחרת נפגשנו שוב והפעם במדשאות של המלון לאירוע הפישפששנטי המסורתי, כבר אמרנו שאת הדיאטה נדחה לחודש הבא, כי שוב זכינו להכין ולאכול פיתות בטאבון עם כל התוספות, והיה גם צ'יפס בשקית ועוגות ומאכלים ביתיים, ולקינוח סלט פירות וקצפת. חוץ מזה היו דוכני קעקועים וצמות ויצירה, ומכירת בגדים וכל מיני יצירות אומנות למיניהם. בקיצור היה "אחלה" כמו שרג'י אומרת ומסכמת. תודה שוב לכל המאגנים ולקורין על האירוח בחצר המלון. דרך אגב הכסף שנאסף ונתרם עבור כלביית הבשן הגיע לסכום הנכבד של 1,300 שקלים, כל הכבוד לתורמים למתרימים ולרננה זולטי על היוזמה.

בין לבין חזר אלינו זיו נוי מסיבוב עבודה קצר בספרד, תמיד כיף לראות את הפרצופים הצעירים חוזרים אלינו לביקור, אז ברוך הבא לזיו ולעמליה ומיכי לא להתלונן על כלום רק להנות (גם אם צריך למלא את המקרר 3 פעמים בשבוע).

בין לבין גם חזמנו בשבת בבוקר לבקר בבתייהם של כמה מהאומנים שלנו. לא הספקנו לבקר אצל כולם אך אלה שהגענו אליהם, בהחלט זיכנו בקבלת פנים לבבית, ומאד נהנו לראות את הכשרונות והיצירתיות.

זוכרים את הדיאטה שנידחתה לחודש הבא? אז בהמשך לחג הקולנרי שזכינו לו, גם הפעם הוזמנו להיות אשפזין בחצר ביתה של שרה דבולט והמשפחה לערב פיננקייק ופינוקים אחרים. שוב לא חסכו מאיתנו את ההנאה של מייפל סירופ ושוקולד....

מזל טוב ליעקב ואסתי קולט ולסבים דוויד ותרצה, ולפיליס ולכל המשפחה המורחבת להולדת הבן והנכד החדש בארה"ב, שתזכו רק לשמחות והרבה הרבה בריאות.

תודה לכל אלה שתרמו ונתנו מכיסם למען מסך הטלוויזיה הגדול שהותקן חלון הספרייה, עכשיו ניתן לשבת בנחת ונועם ולצפות במצגות שמוקרנות אליו במשך כל ימות השנה.

את הציוד שמסביב לבריכה אוספים, מקפלים ומסדרים לקראת בואו של החורף וסגירת העונה. יש קצת הרגשה של גן סגור אבל אנחנו יודעים שהגן הזה יפתח שוב בעוד כמה חודשים.

את החג השני חגגנו יחד בקופי-פאב שפתח לקראתנו את שערינו, ולמרות שקצת קריר בערב, במקום היתה אווירה חגיגית, חמימה ונעימה. תודות שוב לצוות המארגן. על הטורניר כדורגל לזיכרו של צביקה ז"ל כבר נספר בשבוע הבא היות והזמן קצר והמלאכה מרובה, ואת מה שכתבתי צריך כבר להגיש.

נותר רק להודות לצוות המדהים סוכות בע"מ דורית וטרי, שכל שנה מארגן לנו חג נפלא מלא וגדוש כל טוב. ושניזכה לעוד חגים כאלה לאורכה של כל השנה. ושעוד צוותים כאלה יקומו ושנשמר את מסורת של החגים בכפר הנשיא. והעיקר שבאמת נזכה לשנה מאושרת וטובה. סוף שבוע של אור, אהבה ושלום.

בברכה ארי ומשפחת שטיינר



נזכור			
כז	בתשרי תשמ"ז	29.10.86	הילרי קפלן
כז	בתשרי תשמ"ג	7.10.82	גב' ריי לברט
כז	בתשרי תשס"ד	25.10.03	רינה טנא
א	בחשון תשל"ו	6.10.75	גב' לואי אפטרט
ב	בחשון תשל"ט	5.11.78	גב' אסיה נמנוב

יום הכיפורים בקיבוץ כפר הנשיא

השנה לא השתתפתי בשיחת יום-כיפור בכפר הנשיא. האמת היא שהעילה לאי השתתפותי הייתה העובדה שקיבלתי הזמנה מחברי קיבוץ סאסא לארגן ולהנחות את אירוע יום כיפורים בקיבוץ, שיכלול טקס ולאחריו שיחה. מעבר לכך, שהגיעו כ- 70 חברים צעירים ומבוגרים, ונושא השיחה היה "מחיר הישראליות" לא אפרט יותר, משום שלא זה הדבר שעליו אני מבקש לכתוב.

אני מבקש להתייחס לשיחת יום הכיפורים שנערכה בכפר הנשיא כבר כמה שנים בשיתוף עם חברים ממצפה- נטופה המקיימים אצלנו את תפילות יום הכיפור. כאשר שאלתי את שרה איך היה השנה, היא סיפרה לי שמיכאל פואה ממצפה נטופה העביר שעור ושהיה "רוחני מאוד". כדי שתיווכחו עד כמה היה "רוחני" בקיבוץ כפר הנשיא אני מזמין אתכם לקרוא את דבריו של בעל הדבר, על החוויה הרוחנית שעבר ושהתחברה לו באירועי יום הכיפורים בעכו. (מיכאל פואה הוא מנכ"ל "מנהיגות יהודית". "מנהיגות יהודית" היא תנועה המנסה כבר כמה שנים, לדחוף את משה פייגלין, בעל הדעות הקיצוניות, לראשות הליכוד).

הפוגרום בעכו / מאת מיכאל פואה

אני נכנס לביתי אחרי תפילה מרוממת של יוה"כ בקיבוץ כפר הנשיא. תפילה שבה אתה רואה את עם ישראל ביופיו. החלום לייצר ישראלי מנוגב מזהותו היהודית פשוט קרס, ודווקא הדור הצעיר בא בהמוניו להתחבר לשורשיו. עוד לא הספקתי לטעום מהמרק המהביל וערן מעכו על הקו. שמעת על הפוגרום שהיה לנו ביום הכיפורים? בירור קצר ואנו מספר חברים יוצאים לדרך לעודד ולחזק את אחינו בעכו...

...האנשים ברחוב מדברים על פוגרום, על הפחד שזוחל כבר שנים והפך עתה למציאות בלתי נסבלת. רובם רואים את זה ברמה המקומית שלהם, וחושבים להיכן ניתן לברוח מהאימה הזו כמה שיותר מהר. אך ישנם רבים שמבינים שאין לאן לברוח, עכו היא היום החזית במאבק כנגד המרד הערבי במדינת ישראל היהודית. הפרובוקציה שקדמה לאירועים תוכננה בקפידה, וחה"כ זכור לא הקפיץ במקרה מאות צעירים ערבים מהמיטות עם אלות וגרזינים באמצע הלילה. אין ספק שמדובר במהלך מתוכנן ונשלט. הפורעים פגעו דווקא ברכוש ולא בנפש אעפ"י שלא הייתה להם בעיה לעשות זאת (להזכירכם, 4 דירות של ערבים הוצתו ועשרות חנויות ומכוניות הושחתו. דודו פלמה). הם הרימו את הלהבות בדיוק לגובה שהם רצו, ועתה כאשר היהודים פועלים להחזיר את מאזן ההרתעה מתגייסת משטרת ישראל בכל כוחה כדי להלחם בהם. גז מדמיע, פרשים המסתערים לתוך הקהל, רימוני הלם, יסמנקי"ם שחורים המכים באכזריות. כל מה שלא היה ביוה"כ כשהערבים תקפו, נמצא ובגדול כאשר היהודים מחזירים מלחמה. מראות הגרוש מגוש קטיף צפים ועלים לנגד עיני. כן זה מה שמשטרת ישראל יודעת לעשות טוב - להילחם ביהודים. זו התוצאה הישירה של הנהגה שמנתקת את מדינת ישראל מזהותה היהודית.

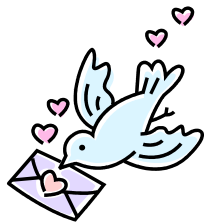
השעון מתקרב לחצות ואני עולה על הוספה של אלון שמקפיץ אותי חזרה לרכב. תוך כדי נסיעה אני מהרהר בליבי. עכו היא הקדימון, בתור נמצאות יפו, לוד, רמלה, נצרת, הגליל, הנגב, ולמעשה כל מדינת ישראל. מי שינסה להחזיר את השקט, את הדו קיום המזויף ימצא בתוך כמה שנים את הפורעים בתוך ביתו, מדובר במאבק לאומי. **הצעירים בכפר הנשיא שחוזרים ליהדותם בדרך התפילה וההגות, יחד עם הצעירים בעכו שחוזרים ליהדותם דרך המאבק על ביתם וחיייהם, זקוקים להנהגה המחוברת לשורשיה, ויש לה את הכוח והאומץ לפעול כדי להיאבק על מדינת ישראל כמדינה יהודית. המאבק במרד הערבי יוכל להצליח רק עם הנהגה שתצליח לשחרר אותנו מלפיתת החנק של המיעוט הישראלי השולט במערכת המשפט, בתקשורת, ובמערכות הביטחון.**

מתניע את הרכב ועובר חזרה דרך השכונה הערבית, בחוץ מסתובבים מעט צעירים, רובם הלכו לישון בשקט. פלוגת יס"מ שחורי מדים נמצאת במקום לשמור עליהם. בתודעת המיעוט הישראלי הם הרי בעלי הבית, עליהם צריכים לשמור כדי שישנו בשקט.

מיכאל פואה

עכשיו תיראו, אני לא רוצה להיכנס עכשיו למה שקרה בעכו, מי התחיל, למה וכמה. את זה אעשה בעת אחרת, כשהעניינים והראשים קצת יתקררו מההתלהמות. הפעם אני מבקש להתייחס למשהו אחר. תיראו, אני סוחר עימי כבר כמה שנים חוסר נחת גובר והולך משיחות יום הכיפורים אצלנו. השיחה לא ממש שיחה וגם החברים מכפר הנשיא שמגיעים מתמעטים ומקשישים משנה לשנה. אם המסר שיעלה מהשיחות הוא המסר שמיכאל פואה מתאר אותו כ"הצעירים בכפר הנשיא שחוזרים ליהדותם בדרך התפילה וההגות, יחד עם הצעירים בעכו שחוזרים ליהדותם דרך המאבק על ביתם וחיייהם, זקוקים להנהגה המחוברת לשורשיה, ויש לה את הכוח והאומץ לפעול כדי להיאבק על מדינת ישראל כמדינה יהודית. המאבק במרד הערבי יוכל להצליח רק עם הנהגה שתצליח לשחרר אותנו מלפיתת החנק של המיעוט הישראלי השולט במערכת המשפט, בתקשורת, ובמערכות הביטחון". אם כך נראים פני הדברים, אז אין לי ספק שבערבים הבאים שיתקיימו אני לא אקח חלק. כמו שאין ולא יהיה לי דיבור עם אנשים המכחישים את השואה, כך לא יהיה לי שיח ושיג עם מכחישי הדמוקרטיה הישראלית. לכל דבר יש גבול. גם לטולרנטיות שלי.

דודו פלמה



לחברים, תושבים ונוער שלום

הגיעו לאוזניי שמועות כאילו אתם מלכלכים מסביב לפחי אשפה כדי שלי, גמלאי מסכן תהיה פרנסה ולא אסבול חרפת רעב....

אז לא

ממש לא. קודם משום ש לא חסרה לי עבודה כלל וכלל. שנית, אני מפנה רק פעם בשבוע והפסולת שלכם לא מקשטת ולא מיפה את ישובנו בין פינוי למשנהו. (אני עושה את העבודה הזאת רק משום שאיכפת לי איך המקום נראה) ולכם לא אכפת? ושלישית, יש נושא שנקרא "איכות הסביבה", ועל מיחזור כבר שמעתם?? לא יתכן שלא. אז ככה: קרטונים ריקים – כשהבאתם אותם מלאים זה היה במכונית שלכם? – אנא הביאו אותם לאחד הכלובים המיועדים לכך. בגדים ישנים יש מי שאוספת ותורמת אותם לנזקקים. פסולת מזון אתם בטח יודעים שעושים ממנה קומפוסט. ואם יש לכם עצים, ברזלים ודברי חשמל אנא הביאו אותם רק ביום חמישי, כי ביום שישי אני מפנה.

ויהיה ישובנו נקי יותר ויפה יותר.

טומי עמית

קליטת משפחות לכפר הנשיא – נקודה למחשבה

בשעה טובה ואפילו די מוצלחת הגענו – פנינה, רועי, מעיין, עמית ואנוכי אל ביתנו השכור בהרחבה הקהילתית בכפר הנשיא. המעבר אל הבית בהרחבה היה רצוף מהמורות ולא מעט מכשולים, אך נראה שהצלחנו לעבור אותם, קצת חבולים, אבל אנחנו כאן. לאחר ההתארגנות בבית, סידור החפצים, הכנסת הילדים למערכות החינוך השונות וכל זאת תוך כדי עבודה וניסיון ליצור שגרת חיים נורמלית במקום החדש, החלטתי להעלות על הכתב מספר מחשבות.

משפחה, זוג או רווקים, אשר מגיעים לגור במקום חדש הם כמו שתיל של עץ שזה עתה ניטע.

כולנו יודעים, שבנטיעת שתיל צעיר, יש לספק לו את התנאים הנאותים כגון- השקיה מספקת, תמיכה, חיזוק והגנה מפני רוחות. כל אלו יאפשרו את קליטתו המהירה והטובה בקרקע ועד מהרה נוכל לשחרר את התמיכות וההגנות ונהנה מעץ מלבלב, ממראהו הירוק ונהנה כולנו מצילו הרחב ביום שמש.

תושבים חדשים, אשר מגיעים להרחבה הקהילתית או לקיבוץ, נמצאים בתחילת הדרך במצב מורכב ולא כל כך קל. המעבר ממקומות אחרים, לעיתים מרוחקים, מהערים במרכז הארץ הוא מעבר לא פשוט. התנאים אחרים, מנטליות האוכלוסייה שונה, נוהגי ומנהגי המקום החדש שונים מהמקום הקודם. תושבים חדשים נדרשים לחיזוק, תמיכה והכוונה ודווקא בדברים הפשוטים, היומיומיים, מבקשים מענה לשאלות פשוטות כמו- היכן מקבלים תא דואר? איך מוסיפים מספר טלפון למערכת השער? איך רושמים ילדים למערכת החינוך? באילו שעות פתוחה המרכולית? וכדומה.

תושבים חדשים נדרשים לעזרה קלה ואני לא מדבר על עזרה במעבר הבית. ביקור אדיב, דרישה בשלומם מעת לעת הם אלו שעושים את ההבדל.

אנחנו מכירים מעט את כפר הנשיא, רועי ומעיין למדו במערכת החינוך כאן 3 שנים ופנינה, ניתן לומר – בת משק ויחד עם זאת הרגשתי שמשהו חסר. בנושאים מסוימים נאלצנו ועדיין נאלצים "להתכתש" עם גורמים ומערכות.

בקבוק יין וסלסלת פירות שניתנו ע"י ועדת קליטה וזר פרחים שנשלח ע"י המועצה האזורית גליל עליון הם מחוות יפות ונעימות אך אינן יכולות לשמש תחליף לענייני הקליטה האמיתיים.

חיבור טוב של ועדת קליטה או תושבים ותיקים או איש קשר מטעם היישוב הקיים אל משפחה חדשה, יסייע לקליטתה המהירה במקום, ישפר את הרגשתה ויתרום להרגשת שייכות למקום החדש ולתושביו. משפחה, שתיקלט טוב תהפוך עד מהרה למשפחה קולטת ותומכת בעצמה למשפחות הבאות אחריה, בדיוק כמו השתיל שנקלט היטב בקרקע ותורם מצילו לאחרים. משפחה, שלא תיקלט טוב, תישאר ממורמרת, רוטנת וכועסת ותידמה לעץ נטוי, רזה וכחוש, נטול עלים שלא ניתן ליהנות ממנו לעולם ורק משיר עליו ומלכלך את הסביבה.

לפני 4 שנים, משפחתי ואנוכי עברנו ממרכז הארץ ליישוב קהילתי ברמת הגולן. תהליך הקליטה במקום ההוא היה רע מאוד ותחושת חוסר השייכות שלטה בנו. אנחנו מבינים היטב את משמעותה של קליטה.

מהתרשמותי הקצרה בכפר הנשיא, המקום נעים, החברים והתושבים טובים ומאירי פנים ואלו הם תנאי פתיחה מצוינים לתהליכי קליטת משפחות. כדאי לנצל תנאים אלו להצלחת היישוב כולו.

בברכת שנה טובה,
שנת קליטה פורייה

ירון זאבי
הרחבה קהילתית כפר הנשיא

על כלבים, כלביות, ותושבי כפר הנשיא

להגיד את האמת - כשבאו לביתי ארבע בנות מתוקות להתרים בעבור הכלבייה של להבות הבשן, העפתי אותן בעדינות, או שלא כל כך, מהבית. אמרתי להן מפורשות ובאופן שלא משתמע לשתי פנים - אני לא אוהבת כלבים "משוטטים" ולא אתרום גרוש למענם עד שבקיבוץ לא ישוטטו יותר כלבים. (שלא תחשבו שאני לא אוהבת כלבים בכלל, נהפוך הוא. לכמה מחבריי הטובים יש כלבים מדהימים אפילו יותר מבעליהם, עם אופי אנושי שנוסעים כבוד את התואר "ידידו הטוב ביותר של האדם"). אינני יחידה בנושא, יש קבוצת חברים גדולה של אנשים מבוגרים מאוד, שלא חרטו על דגלם בימי מנסורה, לתת לכלבים זכויות כשל חבר קיבוץ. (בדקתי בארכיון). איך זה ייתכן שכל בעלי הכלבים שמים זין על החלטות הקיבוץ? על כבודם ובריאותם של בני אדם הולכים על שניים? איך ייתכן שוועדת כלבים שמוצגת ע"י חברת קיבוץ אחת שחרטה על דגלה שלה, שכלבים טובים יותר מבני אדם, אמורה לתת פתרונות לבעיה? מה אנחנו כפר בחלם?

מישהו שכל כך אוהב את כלבו, מן הסתם רוצה אותו אצלו בביתו לא? אז למה כל היום הכלב שלו אצלי?! למה הקקי שלו על הדשא שלי? למה הכלב שלכם נושך באגרסיביות את חברותי המבוגרות שלא יכולות לברוח ולא להפחיד שום בעל חיים? למה כל הזכיות הן שלכם? ואיפה החובות שלכם? אנו קבוצת חברים, דורשים להחליף את וועדת כלבים הנוכחית לאלתר. להודות להם ולבחור במקומם קבוצת חברים בעלי שיניים נושכות ואמירה נוקבת. הועדה החדשה תוכל להזמין בכל זמן את האחראי מהמועצה, שייפנה כל כלב, כלאחר כבוד, מהקיבוץ. חבר שמאוד ירצה את כלבו בחזרה איתו ובביתו ישלם קנס למועצה. אולי כשיכאב בכיס תרגישו לרגע אחד את התסכול הנוראי שחש בן אדם נטול כלבים שמעוניין לחיות את חייו בלי פחד ומבלי לבוסס במדמנת הקקי המסריח של הכלב שלכם. דבריי בטח יעוררו תגובות לכאן או לכאן לפי נטיית הלב אך אין זה רלוונטי לגבי הנושא העומד על הפרק. בברכת שנה טובה של שבילים נקיים, ורחובות ללא פחד. הדסה בן-נתן.

נ.ב. לידיעתכם שני טכסי ההלוויה של אבי ואמי שהיו בהפרש של 60 יום זה זה נכחו לבד מקהל האבלים גם הכלבים המשוטטים שלכם ועל זה לא פתחתי פה וחשבון עם אף אחד. להזכירכם על גופתי המתה ישתתף כלב בהלוויה הבאה.

כשסדיסט ומזוכיסט נפגשים הכל טוב

לפני שבוע עברתי חוויה קשה (או איך שהבריטים אוהבים להגדיר "לא מי יודע מה סימפטי") לכל מי שהבריאות בכלל חשובה לו והעיסוק בספורט בפרט מוגדר כסטייה. תוך שלושה ימים עברתי מרכיבת אופניים אתגרית, משחק טניס לאור זרקורים והתגוששות חסרת מעצורים במשך שעה וחצי על מגרש הכדורסל, לגוש בשר ועצמות כשכאב עמוק קורן בירך שמאל ונכות זמנית שללא ספק הייתה מזכה אותי בסובארו B4 מפוארת מביטוח לאומי. לאחר שסיימתי ברחמים העצמיים, ואולי רק משום שמזה שני לילות נדדה שנתי וכל התנוחות המקובלות כבר לא התאימו, הבנתי שעלי לטפל בסוגיה. בשארית כוחותי הצלחתי לשאת את גופי המיוסר אל מערת המכשפה מספר 1, הרי היא רעיה בלום בעמיעד שמטפלת בשיטת האוסטיאופתיה. למי שרוצה לדעת אז השיטה האוסטיאופתית מבוססת על גישה הוליסטית אשר מטפלת במערכות עצם והשריר לכל מרכיביהן. למי שלא רוצה לדעת, מה שחשוב זה שזה עובד. לאחר 45 דקות של עינויים אצל רעיה ההמלצה שלה הייתה להמשיך את סידרת העינויים אצל הסדיסט הגדול מכולם.....'יוחאי וולפין.

בראש מושפל, ירך הזועקת מכאבים וחששות מהבאות המשכתי בדרכי. לאחר שיחת טלפון קצרה עם יוחאי קבענו פגישה להמשך מסע הצלב (כן, לפעמים לא רע להרגיש כקדוש מעונה) בביקור פרטי אצלי בסלון. שכחתי לציין שיוחאי כל כך נהנה מהקטע הסדיסטי, שהוא מוכן לחסוך לקורבנותיו את הטרחה במפגש אצלו בחמ"ל מול גולן.

בשעה המיוחלת, א' דחומ"ס, ט"ז בתשרי תשס"ט, הגיע הסדיסט אל ביתי ואיתו המיטה המקופלת שנושאת איתה את הבשורות הרעות מחד והנפלאות מאידך. בסלון ביתי התכנסו כל באי ביתי וגם אלה שהגיעו מהרי החושך בואך יודפת. יוחאי פצח בחיוך רחב שאמור היה להרגיע אותי, אך כפצינט עטור קרבות ידעתי שמאחורי החיוך, הקרחת הנוצצת והריר שכבר התחיל להתוות את מסלול הסיפוק ממפגש שפתיו מטה ידעתי שמשא העינויים אל האושר עדיין לפני.

וכך היה כפי שהבטיח לי הסדיסט. בעדינות, בשקידה ובבחירה מדויקת התחיל יוחאי לבחור את כלי המשחית מתוך הקופסה השקופה. והן, המחטים שעד עתה נמו את שנתן ורק חיכו לרגע שהמכשף יוציאן אל עולם הכאבים, התעוררו לחיים למגע ה"רך" של אצבעותיו. בסדר מופתי, כאשר כל נעיצה נושאת איתה כאב משלה, התחיל המשא אל האושר. ואני קורן (בתור מזוכיסט) מכל מפגש של המתכת הקרה ועצבי מלאי הרעל, האנרגיות השליליות והמתחים המיותרים שצברתי בעורקי. כל דקירה בישרה בתרועות של גבר שיכולתו לשאת כאב הינה בלשון המעטה מזערית, את המפגש בין הסדיסט למזוכיסט, בין הכאב לאושר, בין הנכות והבריאות.

מבין עפעפי המותרסים, יכולתי להבחין בבני ביתי שהתחלקו לשני מחנות. אלו שדאגו לשלומי ואלה שריח הדם, הצייד והניצוד, הצולב ונצלב פועמים ברמ"ח אבריהם בין זריחה לשקיעה. חיי חלפו מול פני י"ח פעמים, ואני מרחף בין שמיים וארץ. השנים חולפות והכאב לא סר ממני. המחטים בנות בריתו של הסדיסט אוחזות בי ומכות שורשים מתחת לציפורני.

ואז, לאחר שנות סבל בגלות, או אולי 45 דקות, תוך כדי לגימה חמישית מתה הצמחים שהכינה לו אשתי (מעניין לאיזה מחנה השתייכה), הבחנתי בקולו הרועד מאכזבה וריקנות של יוחאי והוא מבשר לי סיום המפגש. בין רגע, התמלאו עייני בדמעות טועות ומבולבלות. אלה שלא ידעו אם לשמוח מהבשורות או לבכות מרגע הפרידה מהסדיסט. מבטי חלף על קהל אוהדי והבחנתי איך התחלפו המחנות. מחנה אוהבי שעד עתה חסרו צבע חיים, לחייהם מלאו סומק. מנגד ערפדי הלילה שעטו מעלי בהילולי השטן בכבודו ובעצמו, נסוגו וחברו למחטי הסדיסט שעשו דרכם חזרה אל הקופסה השקופה. ועכשיו, שסיימתם רבותי לבכות את כאבי, לצעוד איתי במשא הצלב, הגיע העת לסגור את תיבת הדמיון ולספר לכם את האמת. יוחאי הוא בן אדם מדהים ואין שני לו בגניזת הכאב. הרגישות שהוא נושא איתו מחד והמקצועיות שהוא מאידך, מאפשרות לו לפצח במהירות (לא תמיד) וביעילות את גזרת הכאב והעלות את נס הבריאות שלעיתים כה קרובות, נסה מחיינו. אינני במשא הטפה לכך ששיטת הטיפול של יוחאי מתאימה לכולם ובכל מצב, אך בתור ספקן מקצועי אין כמבחן התוצאה בהכרעת כף המאזניים.

כזכור לכם, לפני 24 שעות בשארית כוחותי הגעתי לעמיעד להתחלת הטיפול והנה לאחר יממה אני בדרכי לירושלים, תל אביב והכאב ממני והלאה. אז כאן, קבל עם ועדה, מול המכשפות ושאר ירקות אני כולי הערצה ותודה ליוחאי ורעיה על הטיפול המסור כי מתחת למסכות הם באמת נשמות טהורות. תם ולא נשלם סיפורי הסדיסט והמזוכיסט. אין ספק בליבי שניפגש במהרה וכל מי שעדיין לא נפגש עם יוחאי בנסיבות אלו.....מומלץ

רפי פרנק

הפינה הויזואלית



הם נעשים חוצפנים מיום ליום. שלשום בשדות, אתמול בגינה, והיום....
... היום אחד ביקש שאכין לו סלט, "בלי יותר מדי בצל בבקשה, תודה!"

אנחנו תמיד חשבנו שאלה יהיו המקרים
שיפלשו וידיחו אותנו, בני האדם, כנזר הבריאה
אבל לא! מסתבר שאלה הם שפני-הסלע

התמונה למעלה זה רגע נדיר שאני בבית והם עדיין בחוץ!

טוב, אז שבת שלום... עד כמה שאפשר

דוד אלמן

Parents Page 23.10.08

Village News:

The holidays are now behind us and the rain gauge is still at 1.7 mm – we are waiting for the expected rains....

Before we begin with the local news we would like to take a moment to speak about Nadav Schnell (Z"l), the sport and swimming coach here in the upper Galilee who died suddenly of heart failure. Nadav trained most of our kids to swim during the past 15 years and was a wonderful educator as well as coach and will be sorely missed. We only hope we can find a replacement for him to continue the excellent training of our kids.

We opened the holiday with a ceremony on the veranda of the club room in a small but adequate succoth. There was singing and light refreshment while we watch the DVD of the play for the 60th celebration.

The following day, despite the heavy heat, there was a hike to Monsurra. The story tellers amongst us told of the first encampment and some of the stories we had never heard before. After Tommy and Gadi Amit gave us an explanation of the site we had sweet herbal tea and pita baked on a taboon organized by Donna & Udi Agam.

Home in time for a shower and a rest, we then joined the Rozenkrantz family for an evening of soup and jazz. 45 families prepared different soups that were very tasty. The ambiance was delightful and people stayed quite a while. There was even live music provided by Kevin Doyle on guitar. I think it's time to put out a KH cookbook with all the wonderful recipes that our community knows how to prepare. This is becoming a part of the KH traditions and we look forward to a soup evening next succoth.

In all the activity, the 2 kids' houses found time for a trip to Kidmat Zvi in the Golan heights.

There they have activities around raising olive trees and preparing oil from the olives. The junior and senior high schoolers have a trip to Haifa where they drove go-carts. Everyone returned safe and happy.

On Friday evening there was a sing along of Russian songs organized by people from the Shepherds neighborhood. There were historical explanations of how the Russian songs influenced Israeli folk culture. Rafi Frank, in the guise of a local bolshevik, kept his eye on the alcohol levels and made sure that youngsters kept their hands off.

On Saturday there was the traditional Pishpishanti on the lawn of the hotel. We need a few weeks' diet to recuperate from the rich foods (pita, olive oil and zaatar, french fries, fruit salad with whipped cream and glorious cakes). There were booths for hair

braiding and even one for tatooing. Thanks to Reggie and Corinne for organizing a really great day.

By the way, we even managed to raise 1300 NIS for the dog shelter – organized by Renana

Zolti. Many thaks to all the people who donated to a good cause.

Ziv Noy has come back to us after a time out in Spain. We're sure Amalia & Micki and all the family are glad to have him home as well.

On Saturday morning our local artists also showed their wares and it was fun going from place to place to see what people produce.

Sara Davolt also had her traditional pancake evening (oy! Speak about diets!) Always a warm and tasty evening to meet up with friends on Sara's lawn.

Thanks also to all those who donated money for the pruchase of the new (and larger) screen which is now up on the library window. People so enjoy seeing the old pictures and never seem to tire of it.

The pool equipment is being collected now and put away for the winter. Another summer season of pool activity is ending. Brrr! Water is to cold to swim in now but we know it will heat up after Independence Day and we look forward to that.

The Monday night Succoth II was a Coffee-Pub evening with loads of wonderful cakes.

On Tuesday there was a football game in memory of Zvika Kornblitt (Z"L). We here the youngsters were in a lot better shape than the older members but results will be published next week.

Thanks to everyone who helped organize and put together the various activities and now we can truly begin the New Year!

The Steiners

+++++

Mazal Tov to:

Yaacov & Estie Collett on the birth of a son

And to grandparents David Collett and Phyllis Collett and all the family

+++++

Anniversaries:

26.10	Shlomit & Harry Lifshitz Micki & Yehuda Eder
-------	---

27/10	Sharona & David Marciano
-------	--------------------------

Avital & Issar Neuman

29/10 Amalia & Gil Levine

30/10 Frankie & Phil Glick

31/10 Or & Emilie Oren

Birthdays:

Yarin Steiner 26.10 Ohad Davolt

Liela Hart 27/10

Yair Valler (R. Cohen grandson)

Kameya Devon

Dor Gedalizon

28.10 Or Oren

29.10 Elfie Sela

Victor Ben-Reshef 30/10

Karnio Batt (Pearlson granddaughter)

Sivan Glazer (Broer grandson) 31/10

++++
+

Commemorations:

Hilary Kaplan	29.10.86	בתשרי תשמ"ז	כ"ו
Mrs Raye Levart	07.10.82	בתשרי תשמ"ג	כ"ז
Renee Tenna	25.10.03	בתשרי תשס"ד	כ"ט
Mrs Lucy Aptroot	06.10.75	בחשבון תשל"ו	א
Mrs Asia Nemenov	05.11.78	בחשבון תשל"ט	ב